

Murheellinen

Grö = Wirsi,

Kuin Piika Paimion pitäjässä ja Lowen
Kylässä,

Helena Jakopin tytär,

Joka lapsens' murhan tähden, Paimion
Kirkon nurmella,

Parhaan nuoruudensa iän kukoistuksen ajalla
mestattiin,

Sinä 16 p. Heinäkuussa vuonna 1764, Jo-
honka hän itsensä niin kuin katuwainen syn-
tinen sydämmellisellä synnin tuntemisella, ja tur-
waamisella Wapahujan Jesuksen kalliiseen
ansioon walmisti.

Kaikille suruttomille, prameille ja haureellista
elämäkertaa harjoittawaisille waroitukseksi.
Sen wainajan oman anomuksen jälkeen
Kokoonpantu

Tohmas Nagwallin Pojalta.

Painettu Vammalla vuonna.

W. K. D! Jesu Kriste wiatoin j. n. e.

D! Jumal' ole armoinen: Mä sangen suuri syntinen Olen juuri julmast' elänyt, Sielun ja Ruumin lykäännyt.

2. Aina siis alammaiseen Helvetin suden etehen Se häjy henki wietтели, Lihan ja weren petteli.

3. Jo osan neljättä vuotta Wiritin wihan wakkiaa. Mä nuoren ikän' uhrasin Perkelett' maailmaa seuraisin.

4. Täällä' juoksin heidän kanssansa Häjys' ja ilkiäs' halussa Näin yöt ja päivät kulutin, Jumalan Armon tuhlaisin.

5. Ett' luowuin poses hywästä Siit' taiwalisest' Isästä Hänen tawarans' haaskaisin Mun perintöni hukkaisin.

6. Sentähden kaksiin kableisiin Sielun ja ruumin siteihin, Wangiks' mä jouduin olemaan Pirun ja maailman linnahan.

7. Tääs' Isä minun kiini sai Nyt wasta tunsin hänen tain; Kuin aina huusi takaani: Kuhunkas juokset lapseni?

8. Woi! kufas sin nyt pelastaa, Helvetin pimiästä tornista? Siis rukoil' Poikaan' Jesusta, Sitä teuraks' tehtyy Karitsaa.

9. Ah! Kiitos Isän rakkaani, Sun neuvos edest' armaani' Ett' sydämmes niin lämpeni Mun kuolleen kurjan puoleeni.

10. Nyt wanki minä waitwanen Sun Poikas ansioon turwailen; Jonkas mull annoit altiksi, Synteini maksoks' täydeksi.

11. O! minun rakas Isäni Lepy ja sowe kansani, Sä armon olet luwannut Niill', kuin Sinun turwannut.

12. Sen lupauksen päällen niin, Jesus on sowittajani, Hän kuoli tähten Golgatas' Siin' murha-laksos' kauhias'.

13. Sentähden olen ilois'san', Sisällisesti sielus'san'; Waikk' ulkonaisell' muodolla, Mun syhy on alas katsella.

14. Mut' Jesukseni armosta En epäil', Henki todistaa, Ett' olen armon tunnossa, Eht' ruumiin kuolee raudeissa.

15. Voi älkää sitä sureko, Sukun' ja tutun' huoliko, Muut Kristi weljen sisären, Ett' hiwott' on jo kirwehen'.

16. Sill' minun mielen', menoni, Miatuksen' ja halini, On kääntyneet jo taivaaseen, Mun Jesukseni puolehen.

17. Ah! vielä, soisin todella: Et's' woisit, minun kuunella, O! mies sä raukka hekkuman Sun kauttas trapull' astuman.

18. Mun täytyhy antaa sidotta, Silmäni kiini niwottaa, Nyt kirween alle taipumaan, Ja wastoin luontoo kuolemaan.

19. Ah! minä huokaan, toivotan, Siis Her-
ra Jumala Taivahan, Antakoon katumuksen
sull, Sun oman synteis tähden tull'.

20. Pääll' sydämmes haurellisen Saat-
takoon piston nurheen sen, Ettäs tääll armon
ajassa, Ja et helvetin waiwassa.

21. Ilkeyttäs nyt itkisit, Perkeleen käsi-
pääsijit, Näit' muistutan sull' todesta, Ah!
etsi, rukoill' Jesusta.

22. Viel' ennen kuin mä kumarran, Itsen
kuolemaan ojennan Nuorukaiset teill' ilmoi-
tan, Pojill' ja piikoill' muistutan.

23. Ah! älkää te niin pahasti, Mun pe-
räsäni julmasti Synneissä riettais' eläkö, Ja
helwettihin rientäkö.

24. Waan palaitkaat jo juoksuista, Hel-
wetin tulen kokuista, Riippukaat hartaa-
stä Herrassa, Nuoruuden ajan waarassa.

25. O! Isät, äitit rakkahat, Munt pal-
kollisten haltiat, Katsokaat perään tarkasti,
Lapsian ja wäkeen hartaa-
sti.

26. Jos itse teis' on olewa, Sydämmes
Sielus, tunnoissa, Ensiksi synnin katumus,
Siks' toiseks' Hengen hallitus.

27. Ett' Herran käskyn jälkeen siitä,
Heill' esimerkiks' taitaisit, Niin yöt ja päi-
wät kulutta, Ett' taiwaas' saisit iloita.

28. Ah Jesus itse neuwokoon, Teit hen-
gellänsä walaiskoon, Ett' tunnoissanne tunte-
maan Ja hengeisänne uskomaan.

29. Tulisitte sen huomaamaan, Kuink' per-
kel' wickas lumomaan, On sukela sill' tawalla,
Kuin naurun leikill' jutellaan.

30. Jos perheellen sen sanotte, Parhaanne
päälle panette, Niin rukouksis Herrassa, Niin
sichunne on rauhasa.

31. Sill' muutoin ette ikänä, Eaa wält-
tää wihan liekkiä, Mutt' osalliset' oletta Syn-
neistä, Joit' he harjoittaa.

32. Viel' te mun. Isän', Äitini, Weljen,
Sisären, Sukuni, Uskaat tästedeß murheella
Eikä katteralla itkulla.

33. Mun tähten' itsen' sulloko, Ja sydän-
tänne runtoko; Antakaat Herran halussa,
Mun sichun olla ilossa.

34. Ah! rukoilkaot te Jumalaa, Kaikki
muut samall' tawalla, Sill' koko maailm'
pahundes', On hengellises' huoruudes'.

35. Jossa minä itse waiwainen, Elänyt
En syntinen, jonk' tähden teitä muistutan,
Mun askelistan waroitaa.

36. Sill' minä olin' ilkiä, Ja sydämmen
ol' ylpiä, Se ensin mun sai foreuteen, Ja
liha sitte huoruuteen.

37. Näit en pois jätä towella, Waan täp-
tyy teille lawalla, Nuorukaiset nyt sanella:
Näist' lakatkaa pois halulla.

38. Ah! totta ferran todesta, Kaikki te
paikat kauhistaa, Jois olet' synnis' eläneet,
Ja himojanne totelleet.

39. Ah! kuinka wieras, Kawala, On saatan' monell' tavalla, Kuin syntisii täällä taluttaa, Niin' päästä, käsiist' jalwoista.

40. Kuin muuwallakin juoksetta, Eli kuin kirkkoon tuletta, Niin onpi hänen ohjansa, Hiwuksis', korwis', otjis'sa.

41. Niin perkeleell' on kriimuja, Ja kyllä korjoit' suitsia, Joilla hän ajaa iloifest', Wie helwettiin kyll' köykäifest'.

42. Kaikkia niitä johdattaa, Kuin päälens' ilman tarwetta, Koreuwen tähden panevat, Ja maailmaa takaa ajawat.

43. Mä vielä köyhä ihminen, Ja linnan wanki wawainen; Muistutan muille wangeille, Kahleis' linnois olewille:

44. Ah! älkäätkä kauwan salliko, Tuntonne kalwaa antako, Waan nöyryttäkäätkä itsenne, Ja tunnustakaat syntinne.

45. Antakaat kunnia Jumalall', Synnin ja pirun woittajall', Sanokaat niin Herralle, Jesuksell' Isän Pojalle.

46. O! Sinä kiiniotettu, Sidottu, naulitt', ruoskittu; Wiatoin wanki Jesu Krist', Pääst' sielun synnin sitehist'.

47. Meit' wiallisii wankeia, Kuin sywii, kuummii kaiwoja, Olemme kyllä kaiwaneet, Sielum' helwettiin wietelleet.

48. Sill' ei ole se autuas wiel', Eik' wankia myös auta täällä, Kuin ylönnielin tunnustaa, Ja wastoin tahtoos' julistaa.

49. Syntins' oikeuden edessä, Ja lihan
päälle-kähdessä, Ja todistajain kautta niin
Maaditaan tunnustamaan syyn.

50. Se kuin kuolee tässä tilassa, Eipä
ole armossa? Joka ei etsi Jesusta, Eipä se
Häntä nähdä saa.

51. Mut' ne on wangit oikeat, Jotk' oi-
kein syntins' tuntevat, Herran armosta
hengestä, Ja itse mielest' hyvästä.

52. Sydämeistänsä katuwat, Ja kohdas-
tansa puhuvat, Ei kaunistel', eik' estele,
Eik' pahuuttansa peittele.

53. Ei totistajain toistoo sitt' Tarwita,
waan kynnäleit' Wuodattaa wilpittömästi, Ja
anteeks' anoo nöyrästi.

54. Näin laki syntist' ajellee, Ja Ewan-
gelium huutelee, Jesuksen ansioo ottamaan,
Jumalan armoon turvaamaan.

55. Sen Pyhä Henki toimittaa, Niille
kuin syntins' tunnustaa; Ei peljätä heit' kuo-
lema, Jesuksen Beri wirwoittaa.

56. Nyt olen päivän päätellyt, Ja teidän
hyväst' jätellyt; Rukoilen vielä Jumalaa!
Eido niin perkel' kableilla.

57. Ettei hän enää riinwaisi, Eikä helwet-
tiin kantaisi, Niis' - suuris' joukois' monia,
Miehen ja waimon-puolia.

58. Kuin kaikis' paikois' juoksawat Nöt ja
päiwät paubaawat, Hengelläs Jesu palauta,
Ja synnin tiestä lakauta.

59. O! Jesu rauhan Ruhtinas, Siunaa
ain' meidän Kuningas, Suo rauhaa kaikell'
kansalle, Siunous onni laille.

60. Viel' ylimmäinen pappimme! O!
Jesús hyvä paimen sä! Aun' Henkes olla
paimenill', Täällä Seurakuntaas' kaitsewill'.

61. Nyt ilmat, maat ja ihmiset, Elävät,
kuolleet kappaleet, Kolminaisuudel' forkia, Miis-
työs, kiitos, kunnia.

62. Tuokaat alati lakkaamat' Täällä ja tai-
waas' leppumat', Työns' neuwons' owat
forkiat, Salátut, tuomions' oikiat.

